

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

vi påtager os i henhold til konventionen; men jeg nærer alligevel på visse punkter nogen tvivl. Jeg er f. eks. ikke ganske sikker på, om bestemmelsen i § 321, stk. 1, om straffede personers anbringelse i tvangsanstalter helt tilfredsstillende principperne, og jeg vil gerne understrege fængselsnævnets udtalelse om, at administrativ internering ikke bør kunne anvendes til at forlænge den idømte straf. Jeg går ud fra, at vi kan se nærmere på dette spørgsmål i et udvalg.

Ligesom det ærede medlem hr. Poul Claussen har jeg fæstnet mig ved de bemærkninger, der følger med lovforslaget om, at den, som bliver berøvet friheden ved anholdelse eller forvaring, skal være berettiget til at tage skridt til, at en domstol træffer hurtig afgørelse om lovligheden af hans forvaring. Det er nok tilfredsstillende, at han har ret til at gå til en domstol, men min tanke var: ja, men hvordan er han sikret en hurtig afgørelse ved en domstol? Jeg vil gerne bede om den højtærede ministers udtalelse herom.

Der er en af de grupper, vi indfører lempelser for ved gennemførelsen af dette lovforslag, som jeg har ualmindelig lidt sympati for, nemlig de forsømmelige bidragsskyldige til børn født udenfor ægteskab. Jeg betragter det som en skændsel, at der er så mange af den kategori her i Danmark. Det er jo stadig over halvdelen af de beløb, der forskudsvis udbetales af det offentlige i børnebidrag, som ikke inddrives hos barnefaderen. Det er mig ikke muligt at indse, at myndighederne går skarpt nok frem på disse punkter. Jeg synes, det måtte være muligt at få en større del til at vedkende sig deres ansvar ved at betale deres børnebidrag. Socialministeriet udsendte i fjor et cirkulære til kommunerne for at indskærpe denne inddrivelsespligt, og jeg ville egentlig gerne have at vide, om der var kommet noget ud af det.

Disse fædre, som dog i hvert fald er halvt ansvarlige for, at der bliver født børn udenfor ægteskab, ja, jeg tror, man kan sige, når man ser realistisk på det, at de er mere end halvt ansvarlige for det, lader ikke desto mindre moderen om det hele, og så må det offentlige træde til i et vist omfang. Det er altså denne gruppe, jeg har så lidt sympati for, som man kan have, men ikke

desto mindre er jeg enig i det, man foreslår på dette punkt, for det er ikke rimeligt, at man internerer folk og kan holde dem i forvaring, selv når de har betalt de bidrag, som de er skyldige. Jeg ville meget henstille, om der samtidig kunne gøres noget ekstra for at indskærpe overfor myndighederne, at de bør fare så hårdt frem, som de kan med hensyn til inddrivelse af børnepenge.

Jeg tilsiger på mit partis vegne en hurtig og velvillig behandling af lovforslaget.

Helge Madsen: Det foreliggende lovforslags fremsættelse begrundes med ønskeligheden af at kunne ratificere Europarådets konvention om menneskerettighederne uden forbehold. Der er for mig at se noget beskæmmende i, at vi skal være nødt til at ændre vor lovgivning for at kunne opfylde en international konvention; men vi har forleden dag erklæret os villige til at medvirke ved ratificeringen, og så vil vi naturligvis også medvirke ved dette lovforslags gennemførelse.

Under arbejdet med denne sag er der for mig opstået visse tvivl om, hvorvidt det foreliggende lovforslag nu også er tilstrækkeligt. Når den højtærede minister fremsætter lovforslaget med bemærkning om, at efter denne lovs gennemførelse kan der ratificeres uden forbehold, forsåvidt angår de områder, som hører ind under den højtærede arbejds- og socialminister, er jeg ikke i tvivl om, at det er rigtigt efter bogstaven, og jeg vil også gerne understrege, at den højtærede minister er gået længere i sit forslag end det udvalg, som havde forberedt lovforslaget, og som det ærede medlem hr. Strøm talte om. Hvis vi går lidt videre end til konventionens bogstav og også ser på ånden i konventionen, forekommer det mig imidlertid, at vor opfyldelse er mindre tilfredsstillende. Jeg nævnte forleden dag, da vi behandlede konventionen om menneskerettighederne, at den i sine udtryk var mere reserveret end den verdenserklæring om menneskerettighederne, som har givet stødet til konventionen, og som nu altså giver stødet til dette lovforslag. Konventionen var mere reserveret, og nu forekommer det mig, som om den lovgivning, man her foreslår, igen ligger, hvad skal man sige, i underkanten af konventionen.

Derfor er der grund for mig til at spørge, om vi ikke bør søge at få disse forhold ændret